

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 grudnia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1946 r. wydanego co do § 14 w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Sprawiedliwości w sprawie wykonania w zakresie danin publicznych pobieranych na rzecz Skarbu Państwa art. 3, 15, 58 ust. 3, 59, 60 ust. 3, 117, 120, 148 ust. 1, 161 ust. 2 i 164 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym.

Na podstawie art. 164 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym | (Dz. U. E. P. Nr 27, poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) zarządzam, co następuje:

§ 1. § 18 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1946 r. wydanego co do § 14 w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych i Sprawiedliwości w sprawie wykonania w zakresie danin publicznych pobieranych na rzecz Skarbu Państwa art. 3, 15, 58 ust. 3, 59, 60 ust. 3, 117, 120, 148 ust. 1, 161 ust. 2 i 164 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 5, poz. 27) otrzymuje brzmienie:

„§ 18. 1. Wojskowi i urzędnicy publiczni wzywani w charakterze świadków lub biegłych w sprawach podatkowych otrzymują zwrot kosztów podróży w wysokości przewidzianej dla ich podróży służbowych oraz wynagrodzenie za stratę czasu w wysokości należnych im diet.

2. Inne osoby wzywane w charakterze świadków lub biegłych w sprawach podatkowych otrzymują zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za stratę czasu, a biegli ponadto za wykonaną pracę, według norm następujących:

- a) władza podatkowa ustala wysokość kosztów podróży od miejsca zamieszkania do miejsca stawiennictwa i z powrotem, biorąc za podstawę koszt przejazdu najniższą klasą i najtańszym środkiem transportu masowego (koleją, autobusem, tramwajem itp.), w braku zaś takiego środka — koszt przejazdu najtańszym ze środków lokomocji,
- b) władza podatkowa ustala wynagrodzenie za utratę czasu według swobodnej oceny

w wysokości od 100 do 300 zł dziennie; do czasu, za który przyznaje się wynagrodzenie, zalicza się także czas konieczny do odbycia podróży z miejsca zamieszkania do miejsca stawiennictwa i z powrotem; osobie mającej miejsce zamieszkania w miejscowości, do której ją wezwano, służy prawo do wynagrodzenia jedynie w razie utraty zarobku,

- c) władza podatkowa ustala wysokość wynagrodzenia biegłych za wykonaną pracę w granicach od 50 do 250 zł za każdą zaczęłą godzinę w zależności od trudu, czasu i kwalifikacji koniecznych do wykonania pracy; przyznanie wynagrodzenia w kwocie wyższej wymaga uprzedniej zgody Ministra Skarbu; przepis ten dotyczy również biegłych będących wojskowymi lub urzędnikami publicznymi.

3. Członkowie i zastępcy członków komisji odwoławczych otrzymują zwrot kosztów podróży według norm przewidzianych dla funkcjonariuszów państwowych oraz wynagrodzenie za udział w posiedzeniu komisji w wysokości diety dziennej, przewidzianej przy podróżach służbowych dla funkcjonariuszów państwowych“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski